

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 574/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца „ЈП Путеви Србије“, Београд, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Радмило Стојић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 2576/19 од 12.09.2019. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 2576/19 од 12.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 6685/2018 од 18.02.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу, на име накнаде за закуп дела земљишног појаса и другог земљишта које користи за период од 01.12.2015. године до 30.04.2018. године плати укупно 913.977,05 динара у појединачним износима и са законском каматом ближе одређеним овим ставом изреке, као и обрачунату камату на јавне приходе за наведени период укупно 80.189,25 динара, као и да на име накнаде за коришћење бензинске станице и пратећих садржаја за период од 01.12.2015. године до 30.04.2018. године плати укупно 1.051.541,80 динара у појединачним износима и са законском каматом ближе одређеним овим ставом изреке, као и обрачунату камату на јавне приходе за наведени период укупно 92.258,73 динара. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 117.256,00 динара.

Одлучујући о жалби туженог изјављеној против наведене пресуде, Апелациони суд у Новом Саду је донео решење Гж 2576/19 од 12.09.2019. године, којим је жалба туженог одбачена, као неблагоприятна.

Против решења другостепеног суда тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је одлучио о ревизији туженог применом члана 408. у вези члана 420. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 372. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка због којих се она може изјавити, применом члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању и стању у списима, првостепена пресуда је достављена парничним странкама, а пуномоћник туженог, наведену одлуку је примио 27.02.2019. године (према повратници у списима). Жалбу против пресуде пуномоћник туженог је изјавио 15.03.2019. године, предајом пошиљке пошти наведеног датума на рецeпис RE394462838RS, а што је и уписано на пријемном штампилу суда стављеном на жалбу.

Одредбом члана 367. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се против пресуде донете у првом степену може изјавити жалба у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде. Првостепеном одлуком странкама је дата поука о правном леку са истом садржином као у цитираној одредби ЗПП. Одредбом члана 103. став 4. ЗПП, прописано је да ако последњи дан рока пада на државни празник или у недељу или у неки други дан када суд не ради, рок истиче протеком првог наредног радног дана.

Пуномоћник туженог је првостепену пресуду примио 27.02.2019. године, па је применом члана 367. став 1. ЗПП, последњи дан рока за изјављивање жалбе био 14.03.2019. године (четвртак). Међутим, пуномоћник туженог је ревизију изјавио 15.03.2019. године (петак), дакле по протеку законом прописаног рока од 15 дана од пријема преписа пресуде, што жалбу чини неблаговременом, како то правилно закључује и другостепени суд, који је правилном применом члана 389. став 1. ЗПП, жалбу туженог одбацио, као неблаговремену.

Неосновани су ревизијски наводи да је пуномоћник туженог жалбу изјавио благовремено 14.03.2019. године, у прилог којих навода је доставио доказ – копију потврде о пријему пошиљке од 14.03.2019. године. Наиме, увидом у копију потврде о пријему пошиљке од 14.03.2019. године, утврђено је да пријемни број пошиљке RE411323731RS, док је пријемни број пошиљке - жалбе на првостепену пресуду RE394462838RS.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић